GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 49r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ē. q vnū mbr alti compatit & cōgaudet. p cor xpi. Si patit vnū mbrum compatiunt oia mbra. siue glat vnū mbr congaudent cetera mbra. Sic fideles dnt gaudē cū gaudentib. & flē cū flentib. Qntū ē q vnū mbr reputat sibi fieri qd fit alij. siue bonū sit siue malū. Si lēdat pes os cōqrit. si lauant pedes os regratiatur. Luc vii. Lacrimis m domī tua. aqua pedib meis nō dedisti. hic aut lacrimis riguit pedes meos. Sic vni fideliū reputare debr sibi fieri qd fit alij. Vnde caput ecce dicē. Qd vni ex mnimis meis fecistis. m fecistis. matth xxv. Sextū ē. q vnū p alio lesiom se expōnt. ut manus p oculo. Sic debent facē fideles exemplo capitis. q sapiēs. quē huianū gnis debebat recipere. Septimū ē. q vnū mbrum multū timr separari ab alijs mbis. Sic fideles timē debent separari a corpore xpi. Aug. nichil sic debr formidare xpianus. q separari a corpore xpi. De hijs q ualent ad

C. xm. Sequit de hijs q ua- hic ut fiat amicus.
le possit ad hic. ut aliqs a primo acet. Quamq vo sit q ad hic valent. Primū ē discretio. Vnde sapia mr dicit esse pulchre dilcōis. ecce xxm. Fatuitas nesat acqire ul conseruare amicicia. Ecce xxi. Fatuus nō erit amicus. Sm ē modestia m pmone. Ecce xx. Sapiens m ūb amabile se facit. grē aut fatuus effundenet. Tertiū ē similitudo. Ecce xxvm. Volatilia ad sibi similia cōuenit. Amb. Est insitū bonis. ut vnūqsq ututes suas m alijs amet. Econtrario dissimilitudo facit ad odiū. Odiūt n. lnlarem tistes. tstemq iocosi. Qntū ē uirtus Tullij. Nichil ē utute amabilius. ul qd magis alliciat ad diligndū. qtte cū pr uirtute & pbitate & cos qs nunq vidimus quodamō diligamus. Idē. Tanta ē uis pbitatis. ut eā ul m eis qs nūq vidimus ul quod maius ē m hoste diligamus. Specialit ualet ad hic uirtus mansuetudinis. Ecce mt. Fili m mansuetudine opa tua

pficie. & sup gloriā hōm diligēris. Mansuetudo ad modū adamantis vim hī attractiuā. Eze m. Vt adamantē & silicē dedi faciē tuā. Ie specialit vi ad hic utus humilitatis. Sic odibil ē deo & hominib superbia. sic amabilis est deo & hominib humilitas. Superbia dum se exaltat alios deprimit. ido nō ē mirum si odiat ab alijs. Humilitas vo se deprimit. alios exaltat & honorat. ido mito ab eis amatur. Quapnne mt omnia valet ad hic q aliqs amet si ipe primo amauit. Aug. Nulla est maior ad amorē inuitatio. q puenire amando. Leo. Nimis durus ē amicus. q dilectionē si nolebat impendere uolit et repēdere. Seni m eplis. Queris quomō amicum facturus sis. Cito tibi monstrabo amatorium sīe medicamīto sme herba. sīe vllis venefiis carmīe. Si uis amari ama. Qntū ē obsequium ul bnficiū. Sap. hic pre obsequium amicos vitis odium parit. Ignis amoris ligns bnficior nutrendus ē. aliqn deficit. Bnficia etiā ferus ad amorē mutant. & mimicos efficiūt amicos. Nō xpi. Si esurierit inimicus tuus ciba illum. si sitit potū da illi. hic n. facies carbones igns congeres sup caput eius. i. cor eius accendes ad te amandum. Et notandū. q bnficia nō pat amicicia. n discrete dē. Bnficia de fatuo ecce xxi. qm nō erit grē bonis illius. Qui n. edunt panem illius false lingue sit. Quotiens & qntū irridebunt eum. Seni. Nullū hī maius malū occupat homō & bonis suis obsessus. q quos amicos sibi putat qbus ipe nō ē. q bnficia sua efficacia uidicat ad cōciliandū amicos. cū qdam quo plus debent magis oderint. Quid ergo. Bnficia nō pant amicicias. parant si acceptiros licet eligere. si collata nō sparsa sit. Idem. hic consilio sapient utere. ut magis existimes ptnre ad rem qs. q quid accepit. Tullius. Tam apud bonos qi apud fortunatos bnficia collata ē. Et notandū. q obsequia a frib sibi mutuē humilit